

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2007

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκῶν Νερῶν

Κυριακή 7 Ὀκτωβρίου 2007 (Γ' Λουκ. 7, 11-16)

«Ἐσπλαχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ. Μὴ κλαῖε».

Ὡς παράδοξα ἀντηχοῦν, ἀγαπητοί μου, τὰ λόγια τοῦ εὐαγγελιστοῦ στὴν σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ. Ἐσπλαχνίσθη μὲν, ἀλλὰ, μὴν κλαῖς, συνέστησε στὴν χαροκαμένη μάνα ποὺ ἦταν καὶ χήρα. Εἶναι δυνατόν νὰ μὴν κλάψῃ, ὅταν κηδεύῃ τὸ μονάκριβο παιδί της, ὅταν βλέπῃ νὰ συντριβῶνται καὶ νὰ θάβωνται μαζί του καὶ τὰ ὄνειρά της. Ὅταν μένῃ μόνη σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ ἔρημη. Καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι «ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανὸς σὺν αὐτῇ», ἀλλὰ γνωρίζει ὅτι εἶναι εὐκόλο «τὸ κλαίειν μετὰ κλαιόντων» (Ρωμ. 12, 16) ἀλλὰ ὁ σταυρὸς τοῦ ἄλλου ποτε δὲν γίνεται σταυρὸς δικός μου. Κλαίει λοιπὸν καὶ σὰν τὴν Ραχήλ «οὐκ ἠθελε παρακληθῆνα» (Ματθ. 2, 18).

Ὅπου ὅμως ὑπάρχει ὁ Χριστός, ἐκεῖ οὔτε πικρία οὔτε θλίψις οὔτε ἀπελπισία οὔτε θάνατος ἔχουν θέση. Μόνο χαρὰ καὶ ζωὴ, ἀνάστασις καὶ ἀνοιξις τῆς ζωῆς ὑπάρχει, διότι ὁ γλυκύτατος Κύριος Ἰησοῦς εἶναι ἡ χαρὰ, ἡ ὄντως χαρὰ καὶ ζωὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάστασις.

Κοντὰ στὸ ὄρος Θαβώρ, ὑπάρχει ἡ μικρὴ πόλις Ναϊν, ποὺ σημαίνει «ὠραία»: ἀλλὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν σπάνια φυσικὴ ὁμορφιά της ἀμαυρώνει ὁ σκληρὸς καὶ πρόωρος θάνατος «μονογενοῦς υἱοῦ» χήρας μητέρας, ποὺ πίνει τὸ πικρὸ τοῦ θανάτου ποτήρι γιὰ δευτέρη φορά. Καλεῖται ἡ τραγικὴ αὐτὴ μητέρα νὰ προπέμψῃ τὸ σπλάγχχον της στὸν τάφο καὶ νὰ τὸ ἐνταφιάσῃ. Γι' αὐτὸ κλαίει καὶ ὀδύρεται· θρηνεῖ καὶ σπαράζει· κόπτεται καὶ στενάζει. Σπαράσσεται ἀπὸ τὸν πόνο. Καὶ κλαίει. Κλαίει ἀσταμάτητα. Ἡ νεκρικὴ πομπὴ σχηματίζεται. Πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς ταφῆς. Ὁ νεκρὸς «φερόμενος ὑπὸ τεσσάρων» πορεύεται ἔξω τῆς πόλης γιὰ τὴν ταφή. Θὰ μπορούσε κάποιος νὰ πῇ· ὁ θάνατος νίκησε· ὁ νεκρὸς πορεύεται πρὸς τὸ μνήμα. Ὁ θάνατος σύρει τὸ θῦμα του νεκρὸ στὸν παμφάγο Ἄδη.

Ἀλλὰ ὄχι· ἔξω τῆς πόλης ὁ θάνατος συναντᾷ τὸν Κύριον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Τρέμει. Λυγίζει. Γονατίζει καὶ ἀτενίζοντας τὸν Ἰησοῦ κάμπτεται.

Ἡ συνάντησις τῆς ζωῆς (Ἰησοῦς Χριστός) καὶ θανάτου ἀναπόφευκτη. Γι' αὐτὸ καὶ «ἔστησαν οἱ βαστάζοντες τὸν νεκρόν». Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπευθύνεται πρὸς τὴν μητέρα καὶ τῆς λέγει «μὴ κλαίης, ὦ γύναι» μὴ κλαῖς ἄλλο. Φθάνει. Παῦσε νὰ δακρῶνται. Σὲ εὐσπλαχνίζομαι. Ἐγὼ ἦλθα στὸν κόσμον «ἵνα ζῶν ἔχη καὶ περισσὸν ἔχη» (Ἰωάν. 10, 10). Ἦλθα στὸν κόσμον «ἵνα ἐξαλείψω πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (Ἀποκάλ. 7, 17). Ἦλθα στὸν κόσμον «καὶ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κρραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι» (Ἀποκαλ. 1,4)

Μὴ κλαῖς ἄλλο. Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωὴ. Ἐκεῖνος ποὺ πιστεῦει σὲ Μένα, ἀκόμη καὶ ἂν πεθάνῃ, θὰ ζήσῃ (Ἰωάν. 11, 26). Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ ἄψυχο κορμὶ τοῦ νέου, λέγει μὲ τὴν θεία καὶ Δεσποτικὴ φωνὴ Του «Νεανίσκε ἐγέρθητι». Ἀντήχησε ἡ φωνὴ Του ἕως τὸ βασιλεῖο τοῦ Ἄδη. Τρόμος καταλαμβάνει τὸν θάνατον καὶ ἀποδίδει ἀμέσως τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ. Ἐπανέρχεται ἡ ψυχὴ στὸ νεκρὸ σῶμα καὶ τότε· «ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν».

Ἡ σκηνὴ ἀλλάζει· τὸ δρᾶμα παύει· τὸν θάνατον διαδέχεται ἡ ἀνάστασις. Ἀναστήθηκε ὁ νέος καὶ παραδίδεται ἀπὸ τὸν νικητὴ τοῦ Ἄδη καὶ τοῦ θανάτου στὴν εὐτυχισμένη πλέον μάνα του. Ὁ

Κύριος τῆς Ζωῆς, Αὐτός πού παρέχει τὴν χαρὰ, ἔδωσε χαρὰ καὶ ζωὴ στὸ μοναχοπαίδι τῆς χήρας καὶ πλημμυρίζει χαρὰ καὶ εὐτυχία ἡ πόλις τῆς Ναΐν.

Ναί, ἀγαπητοί μου. Χαρὰ καὶ ζωὴ καὶ εὐτυχία ἔχει ὅποιος ἔχει μέσα του τὸν Χριστό. Ὅπου εἶναι ὁ Χριστὸς ἐκεῖ θάνατος δὲν εἰσέρχεται, γιατί ἐνίκηθη καὶ διὰ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἐπατήθη· «θανάτω θάνατον πατήσας». Κύριε, ζωὴ σὲ ἐμᾶς ἐχάρισες. Γιὰ τοὺς ἀληθινούς χριστιανούς, γιὰ τοὺς πιστούς, θάνατος δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μετάβαση «μετάστασις, ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, εἰς τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν χαρὰν» (Εὐχῆς Γουγκλισίας Ἁγίας Πεντηκοστῆς).

Ὁ Χριστός, ὁ Κύριός μας, ἀγαπητοί μου, σύμφωνα μὲ τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀνέστησε τὸ νεκρὸ νέο καὶ τὸν ἔδωσε στὴ μητέρα του. Καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τοῦ Κυρίου μας θαῦματα, δείχνει τὸ Μεσσιανικὸ Του ἔργο, τὴν οὐσιαστικὴ καὶ τελικὴ κατάργησις τοῦ θανάτου καὶ τὴν ζωοποίησις τοῦ νεκροῦ ἀνθρώπου, τὴν ἐλευθέρωσίν του ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ διαβόλου καὶ τὴν ἔνωσίν του μὲ Αὐτόν. Παρηγοριὰ προσφέρει, καὶ εἰσιτήριον γιὰ τὴν ἀθανασία καὶ τὴν μακαριότητα εἶναι ἡ πίστις στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἡ πίστις γιὰ τὴν μέλλουσα ζωὴ. Αὐτὴ ἡ πίστις στηρίζει τὸν ἄνθρωπο σὲ στιγμὲς πένθους, θλίψεων ἢ δοκιμασιῶν καὶ πειρασμῶν. Μὲ αὐτὴ τὴν πίστις δὲν ἀπελπίζεται, δὲν ἀπογοητεύεται ἀλλὰ μόνο ἐλπίζει. Ἀλλοίμονον ἂν χάσῃ τὴν πίστις του στὴν αἰώνιον ζωὴ, γιατί τότε γίνεται ἔρμαιον τῶν παθῶν του καὶ δυσκολεύεται νὰ ἐξηγήσῃ ὅσα συμβαίνουν γύρω του στὴν ἐδῶ ζωὴ καὶ παρουσία του. Ἀντίθετα, οἱ διδασκόμενοι τὴν ματαιότητα καὶ τὸ ἐφήμερον, τὸ προσωρινὸν τῶν ἐγκοσμίων προετοιμάζεται γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητῶμεν» (Ἐβρ. 13, 14). Καὶ διὰ τῆς προσευχῆς πίστεως, ἐλπίδος, τῆς ὑπομονῆς, τῆς καρτερίας, τῆς μελέτης τοῦ Θεοῦ Λόγου, νοιώθει, γεύεται, βιώνει τὴν μακροθυμίαν Ἐκείνου πού μπορεῖ νὰ σκουπίζῃ δακρυσμένα μάτια καὶ νὰ σταματᾷ τὸ κλάμα.

Ἀγαπητοὶ ἀκροατές, «ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ» ἀνέστησε καὶ ζωοποίησε τὸν μονογενῆ υἱὸ τῆς χήρας στὴ Ναΐν. Καὶ ἐμᾶς ὅλους ὡς μονογενεῖς ἀδελφούς Του μᾶς θεωρεῖ, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς συνιστᾷ νὰ μὴ φοβούμαστε τὸ ἀντίκρουσμα τοῦ θανάτου. Ἀρκεῖ νὰ ἀποφεύγουμε τὴ συναλλαγὴ μὲ τὴν ἁμαρτία, πού δίνει ὄπλα στὸν θάνατο καὶ τοῦ παρέχει δύναμις (ἐνῶ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ αὐτὴν χαρίζει αἰώνιον ζωὴ, ἀφθαρσία καὶ μακαριότητα). «Ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς Ἀνάστασιν ζωῆς» (Ἰωάν. 5-24) καὶ ὁ Κύριος «ρύσεται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ χειρὸς Ἄδου (ψαλμ. 88^{ος}, 49). Θὰ μὸυ πεῖτε ἴσως, δύσκολα ὅλα αὐτά.

Ἀδελφοί, ὁ ὄγκος τοῦ μαρμάρου χρειάζεται νὰ λαξευτῆ, τὸ διαμάντι νὰ τριβῆ, τὸ λιβάνι νὰ καῖ, τὸ στάρι νὰ ἀλεστῆ, τὸ ψωμὶ νὰ μπῆ στὸν φούρνον, ἡ ἐλιά νὰ συνθλιβῆ στὸ ἐλαιοτριβεῖο, γιὰ νὰ ἀποδώσῃ τὸ κάθε ἓνα ὅ,τι πρέπει. Ἐμεῖς μὲ ἐμπιστοσύνη ἄς ἀκουμπήσουμε στὸν Χριστό μας. Ἡ ἀγάπη Του θὰ μᾶς ἀγκαλιάσῃ. Ἡ ἀγάπη Του θὰ νικήσῃ τὸν πόνο μας. Ἡ ἀγάπη Του θὰ σκουπίσῃ τὰ δάκρυά μας, θὰ φωτίσῃ τὸν δρόμον μας καὶ τότε «ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσομεθα» (Σοφ. Σολ. 3, 5). Ἀμήν.